

Veacul Roșu

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1535

Miercuri 25 august 1954

8 pagini 20 bani

*Demonstrația oamenilor muncii
din Valea Jiului cu prilejul
zilei de 23 August*

Adunarea festivă din Capitală pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României

În seara zilei de 22 august, la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., a avut loc adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României.

Sala teatrului avea un aspect sărbătorește. Scena era împodobită cu drapelele R.P.R. și U.R.S.S. Pe fundalul frumos drapat în roșu sunt înscrise cu alb datele istorice „1944-1954. Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului român”.

Faniara intonează Imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Primiți cu aplauze prelungite, la masa prezidiului iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, N. M. Șvernik, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, conducătorul delegației Uniunii Sovietice, G. I. Rudi, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, general-colonel F. I. Golikov, membri ai delegației sovietice, I. Chisinevski, Chivu Stoica, Al. Moghioros, M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S., general de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, P. Borilă, L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, C. Pîrvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, D. Coliu, general-locotenent Al. Drăghici, N. Ceaușescu, M. Dalea, I. Fazekas, Constanța Crăciun, general-locotenent L. Sălăjan, Stelian Moraru, acad. I. Murgulescu, Cornel Fulger, acad. St. Vencov, acad. Elle Carafoți, Costache Antoniu, artist al poporului, Camil Ressu, artist emerit al R.P.R., caporalul Mihai Butureanu, veteran al războiului 1877, minerul Iuliu Haidu, mecanicul de locomotivă Ștefan N. Lungu, șeful de brigadă de tractoare Vasile Voichița, maistrul crescător de vaci Constantin Adochiței, strungarul Constantin B. Vasilăche, Eroii ai muncii Socialiste, Gh. Mihaliuc, muncitor în gospodărie agricolă de stat, Tudor Luchian,

muncitor în S.M.T., Aur Baicu, colectivist, Găneș Maria, Gh. Dobrescu, Al. Mînzatu, Eugen Tudor, muncitori frunțași.

În sală se află membri ai guvernului, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai instituțiilor centrale, activiști de partid, generali și ofițeri superiori, care au contribuit la realizarea actului de la 23 August și au condus mari unități ale armatei noastre în luptele pentru zdrobirea fascismului, oameni ai științei, artei și culturii, șefi ai cultelor, reprezentanți ai presei române și străine, oameni ai muncii.

La festivitate au participat șefii misiunilor diplomatice acreditate în R.P.R. și alți membri ai corpului diplomatic.

De asemenea au asistat numeroși oaspeți străini din diferite țări, invitați ai organizațiilor obștești și instituțiilor culturale cu prilejul zilei de 23 August.

Tovarășul dr. Petru Groza rostește cuvîntul de deschidere.

Vorbitorul subliniază că istorica victorie a Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea țării noastre au creat condiții ca poporul român să-și ia soarta în propriile sale mâini, să devină adevăratul stăpîn al țării. Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, în alianță de nezdruccinat cu țărănimea muncitoare, a obținut în ultimii zece ani mari succese pe drumul construirii socialismului. Dintr-o țară înapoiată din punct de vedere economic și cultural, România s-a transformat într-o țară cu o industrie socialistă înaintată, cu o agricultură în plin progres, cu o cultură înfloritoare. Cu nestrămutată încredere în viitor, oamenii muncii din țara noastră muncesc acum cu avînt pentru înlăturarea vastului program de măsuri elaborate de partid pentru dezvoltarea agriculturii, sporirea producției bunurilor de larg consum, în ve-

dereă îmbunătățirii condițiilor de trai ale masei muncitoare.

Poporul nostru este adînc recunoscător glorioșului popor sovietic, guvernului sovietic și Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al căror ajutor multilateral ne-a dat puțința să ducem patria noastră pe calea progresului.

Oamenii muncii din țara noastră salută astăzi cu nemărginită bucurie prezența în mijlocul nostru a reprezentanților guvernului sovietic și ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, veniți să ia parte la marea noastră sărbătoare.

Vorbitorul a arătat apoi că în lupta comună pentru pace, poporul nostru consolidează neîncetat legăturile frățesti cu popoarele din toate țările surori de democrație populară. Convinși de justetea cauzei lor, oamenii muncii din patria noastră nu-și precupețesc eforturile pentru a face din Republica Populară Română o țară înfloritoare.

Întîmpinat cu aplauze îndelungate ia cuvîntul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care prezintă raportul despre cea de a 10-a aniversare a eliberării României de către glorioasa Armată Sovietică și răsturnarea dictaturii fasciste de către forțele patriotice conduse de Partidul Comunist Român. Cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej sînt în dese rînduri subliniate de aplauzele puternice ale celor prezenți.

În cuvîntul tovarășul N. M. Șvernik. Asistența întîmpină pe conducătorul delegației Uniunii Sovietice cu vii aplauze. Cuvîntarea sa prilejuiește o caldă manifestare de dragoste și recunoștință a adunării, față de marea Uniune Sovietică eliberatoare.

Prin ovații și aplauze prelungite, participanții la adunarea festivă salută textul telegrammei adresate Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

A fost prezentat apoi un concert festiv.

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Sărbătorim astăzi zece ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasele armate ale Uniunii Sovietice, zece ani de cînd forțele populare patriotice, conduse și organizate de Partidul Comunist Român, au doborît dictatura fascistă, deschizînd o perioadă nouă în dezvoltarea istorică a României. (Aplauze).

Veacuri de-a rîndul pămîntul țării a fost stropit cu sîngele vărsat de poporul nostru în lupta sa pentru libertate. De multe ori vitejia poporului a înfrînt pe cîmpul de război care veneau să subjuge România și s-o jefuiască. Dar, de fiecare dată, țara încăpea din nou în mâini străine, deoarece clasele exploatare erau gata oricînd să negocieze independența țării, Jugului oloman i-a urmat jugul imperialiștilor occidentali.

Cît de adînc era înfeudată România burghezo-moșierească monopolurilor imperialiste o arată faptul că în industria petroliferă capitalul străin stăpînea 91,9 la sută, în industria metalurgică 74 la sută, în industria

gazului și electricității 95 la sută, în industria chimică 72 la sută, în industria lemnului 70 la sută ș.a.m.d. Cîrdășia burgheziei și moșierimii române cu imperialismul germano-fascist a aservit și mai mult țara și bogățiile ei și a împins România în criminalul război antisovietic.

Cu 10 ani în urmă economia românească se caracteriza printr-o dezvoltare relativ slabă a industriei, prin starea înapoiată a agriculturii, în care dăinuiau puternice rămășițe feudale.

(Continuare in pag. 2-a)

Cuvîntarea tovarășului N. M. Șvernik

Dragi tovarăși,

Permiteți-mi ca, în numele Guvernului Sovietic și al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele întregului popor sovietic, să vă salut și să vă felicit, și prin Dvs. să felicit întreg poporul român, cu prilejul celei de a zecea aniversări a eliberării României de sub jugul cîmpitorilor germani fasciști și al dictaturii fasciste trădătoare a lui Antonescu (Aplauze furtunoase și ovații).

Acum zece ani, în urma zdrobirii trupelor germane fasciste de către eroica Armată Sovietică în august 1944, în țara voastră au fost create condițiuni favorabile pentru lichidarea regimului fascist.

Sub conducerea hotărîtă și curajoasă a Partidului Comunist Român, detașamentele înarmate de muncitori români au arestat la 23 August 1944 căpeteniile guvernului fascist al lui Antonescu, au dezarmat trupele fasciste germane aflate în București și au scos România din criminala coaliție hitleristă. Poporul român iubitor de libertate, însuflețit de partidul comunist, a pornit cu ar-

ma în mînă la luptă împotriva Germaniei fasciste.

Mosierii și burghezii din România n-au vrut să cedeze oamenilor muncii puterea. Folosind monarhia, care s-a menținut în țară, și sprijinindu-se pe ajutorul cercurilor guvernante din Anglia și S.U.A., ei au încercat să păstreze puterea politică în mîinile lor. Dar toate aceste încercări au suferit un eșec total. În acea perioadă, în

(Continuare in pag. 5-a)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

Mizeria maselor largi de oameni ai muncii era o caracteristică esențială a acestei economii. Criza economică din 1929—1933 cu scăderea producției în industria grea și în industria ușoară a ascutit la maximum exploatarea clasei muncitoare. Concedierile în masă, curbele de sacrificiu, sporierea masivă a șomajului erau mijloacele cu ajutorul cărora burghezia românească, împreună cu capitaliștii străini, aruncau urmările crizei pe spinarea clasei muncitoare. Criza industrială s-a împlinit cu o criză agrară, care a aruncat în mizerie păturii largi ale țărănimii muncitoare.

Monopolurile imperialiste rezervasera României rolul de anexă agrară și de sursă de materii prime a țării capitaliste dezvoltate.

Acestor stări de lucruri li s-a pus capăt odată pentru totdeauna.

23 August este pentru poporul român cea mai mare sărbătoare națională, deoarece ea a însemnat cotitura spre o schimbare radicală în viața sa — de la regimul burghezo-moșieresc de aspirare și exploatare sălbatică a maselor muncitoare, de înrobire politică și economică a țării de către puterile imperialiste, la regimul democrat-popular, în care poporul eliberat și-a luat soarta în propriile mâini și a devenit singurul și adevăratul stăpîn al țării. (Aplauze prelungite).

Astăzi, ne amintim cu un sentiment de emoție și îndreptățită bucurie de mărețele evenimente din august 1944. Ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice eliberatoare, lovitura zdrobitoare pe care a dat-o trupelor germano-fasciste din zona Iași-Chișinău, a creat condițiile favorabile pentru punerea în aplicare a planului de acțiune elaborat de Partidul Comunist Român în vederea răsturnării dictaturii fasciste.

În condițiile sîngeroasei terori fasciste, partidul a unit în jurul său forțele patriotice populare, a organizat și înarmat gărzi patriotice. În primăvara anului 1944 a fost făurit Frontul Unic Muncitoresc, ceea ce a avut drept rezultat întărirea frontului patriotic antifascist. În noaptea de 23 august, executînd directivele partidului comunist, gărzile patriotice înarmate au arestat căpeteniile guvernului fascist trădător și au trecut, împreună cu unitățile armatei, la dezarmarea trupelor germano-fasciste, la apărarea fabricilor și uzinelor, la ocuparea instituțiilor publice care se aflau în mâinile fasciștilor în București și în alte localități.

La 23 august, poporul român, în sînul căruia clocotea ura împotriva criminalului război antisovietic, împotriva sîngeroasei dictaturi fasciste, împotriva înrobitorilor hitleriști, a sfărîmat cătușele alianței cu Germania fascistă, pe care burghezia și moșierimea română i-o impusese. Armata română s-a alăturat cu elan Armatei Sovietice în marea luptă eliberatoare de zdrobire a fascismului. Patrusprezece divizii române, în frunte cu divizia de voluntari Tudor Vladimirescu-Debrețin, formată pe teritoriul Uniunii Sovietice, divizii încadrate în Frontul II Ucrainean, au acoperit cu glorie steagurile lor în luptele duse împotriva armatelor hitleriste.

Faptele de arme ale diviziilor române au fost în repetate rînduri citate în ordinele de zi ale Înalțului Comandament Sovietic. Mii de soldați și ofițeri români au fost decorați cu ordine și medalii române și sovietice.

Zeci de mii de ostași români și-au vărsat sîngele, alături de ostașii sovietici, pentru zdrobirea jugului fascist.

Niciodată nu se vor șterge din amintirea poporului nostru glorioasele fapte de arme ale ostașilor sovietici și români care și-au dat viața pentru eliberarea României, pentru dobîndirea independenței României, pentru fericirea poporului nostru muncitor. (Aplauze puternice).

În timp ce ostașii români luptau

vitejește pe front, forțele reacționare din țară, cu sprijinul cercurilor imperialiste, puneau la cale un complot în vederea menținerii României sub jugul imperialist.

Dar complotul imperialist a fost zădărnicit de masele populare organizate și conduse de partid.

Perioada de după 23 august 1944 a fost o perioadă istorică clocotitoare, în cursul căreia clasa muncitoare, însuflețită de un uriaș avînt revoluționar, s-a afirmat ca forța conducătoare a poporului. Sub steagul partidului clasei muncitoare au fost atrași în luptă milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Uneltirile reacțiunii burghezo-moșierești, pentru a izola țărăimea de clasa muncitoare, au fost dejucate și înfrînte. Partidul a mobilizat clasa muncitoare în sprijinul țărănimii, care a trecut la exproprierea pămînturilor moșierești pe cale revoluționară și împărțirea lor la țărani fără pămînt și cu pămînt puțin. Făurirea alianței dintre clasa muncitoare și țărăimea muncitoare a decis soarta bătăliei pentru putere și la 6 martie 1945 a fost instaurat guvernul democratic, în care clasa muncitoare avea rolul conducător. (Aplauze).

Partidele reacționare burghezo-moșierești, la ordinul stăpînilor lor imperialiști, s-au coalizat, intensificîndu-și activitatea de sabotare a efortului militar în spatele uneia din principalele fronturi ale Armatei Sovietice, cît și de provocare a haosului economic și financiar și de agravare a situației materiale a maselor muncitoare, cu nădejdea de a slăbi în acest fel avîntul de luptă al maselor și sprijinul entuziast pe care îl acordau partidului.

Partidul a chemat masele populare să-și încordeze forțele în vederea asigurării aportului României la înfrîngerea Germaniei hitleriste, în vederea zădărnirii sabotajului capitalist și pentru refacerea economiei distruse de război. Datorită efortului eroic al clasei muncitoare și al întregului popor muncitor, programul elaborat de partid pentru redresarea economică și lichidarea inflației a fost aplicat cu succes. Economia țării a fost scoasă din haosul în care tindeau să o tirască dușmanii poporului. Repetatele încercări ale reacțiunii de a submina regimul democrat și de a recuceri pozițiile pierdute au fost zdrobite prin lupta maselor. Procesul de demascare, izolare și zdrobire a partidelor reacționare burghezo-moșierești a fost dus pînă la capăt, și la 30 Decembrie 1947 a fost lichidată monarhia și proclamată Republica Populară Română.

Victoria istorică, dobîndită de Uniunea Sovietică în cel de-al doilea război mondial, a creat condițiile pentru ca poporul nostru să-și poată lua soarta în propriile mâini și să-și făurească o orînduire socială și de stat conform cu voința sa.

De aceea, astăzi cînd sărbătorim zece ani de viață liberă a patriei, poporul român își exprimă recunoștința cea mai profundă față de marele popor sovietic eliberator, față de gloriiosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice și față de guvernul sovietic. (Aplauze furtunoase).

Tovarăși.

După răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române, partidul și guvernul nostru au trecut la înlăptuirea actului revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție în industrie și transport, cît și al sistemului bancar, luînd astfel ființă un puternic sector socialist în economia noastră. În acest sector, relațiile de producție noi, socialiste, se află în concordanță cu caracterul forțelor de producție. În locul legilor economiei capitaliste, care și-au pierdut puterea, în sectorul socialist au început să acționeze legi noi, specifice orînduirii socialiste, ca legea economică fundamentală a socialismului și legea dezvoltării

planice, proporționale, a economiei naționale.

Incepe astfel perioada construirii bazei economice a socialismului în țara noastră. În această perioadă, dezvoltarea economică are loc în condițiile coexistenței a trei sectoare economice: sectorul socialist, sectorul privat-capitalist și sectorul micii producții de mărfuri. Între sectorul socialist și cel capitalist se duce o luptă care are drept rezultat creșterea și întărirea continuă a sectorului socialist din economie pe calea industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, prin atragerea micii producții de mărfuri pe făgașul socialismului. Construirea bazei economice a socialismului are loc prin lărgirea continuă a formelor socialiste în toate ramurile economiei naționale. Obiectivul politicii economice a partidului și guvernului, politică întemeiată pe cerințele legii economice fundamentale a socialismului, este ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. (Vii aplauze).

Dezvoltarea industriei socialiste a luat un mare avînt în anii puterii populare. Producția industrială, care în 1949 atinsese nivelul de producție antebelic, a depășit simțitor acest nivel în anii următori; astfel, în 1953, producția industrială a depășit de 2½ ori nivelul producției din 1938. În același timp a crescut continuu ponderea sectorului socialist în industrie, astfel că el reprezintă astăzi aproape 99 la sută, sectorul capitalist în industrie fiind redus la 1 la sută. Aceasta înseamnă că în industrie problema „care pe care” a fost rezolvată în mod definitiv și irevocabil în favoarea socialismului. (Aplauze puternice).

În primii ani de economie planificată (1949—1953) a crescut considerabil greutatea specifică a producției mijloacelor de producție. Din 1954, ritmul de creștere al producției bunurilor de consum depășește ritmul de creștere al producției mijloacelor de producție, conform hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953. Aceeași linie se va urma și în 1955.

În această perioadă, pe lângă dezvoltarea puternică a ramurilor industriale existente, în țara noastră au fost create noi ramuri industriale: construcția de mașini electrice, construcția de mașini și unelte agricole, construcția de utilaj petrolifer și minier, construcția de mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, industria de coloranți, industria chimico-farmaceutică, ș.a. Baza tehnică a industriei noastre s-a întărit și lărgit, ea fiind în stare să producă o mare parte din mașinile, uneltele și bunurile de consum metalice necesare țării noastre. În prezent, industria noastră metalurgică este în măsură să utilizeze industria petroliferă și minieră cu cea mai mare parte din instalațiile și agregatele necesare acestora.

O deosebită însemnătate are faptul că industria noastră metalurgică este în stare să utilizeze agricultura cu o mare parte din mașinile și uneltele agricole necesare. Producem astăzi în România tractoare cu șenile, băltoze de cereale, cultivateazătoare, discuioare, semănători, secerători-legători, care nu s-au produs niciodată în vechea Românie burghezo-moșierească. Este în curs de însușire producția tractorului pe roți MTZ (Biелorus) și a camionului „Zis”. În același timp industria noastră produce în cantitate din ce în ce mai mare piesele de schimb necesare mașinilor agricole.

Ca urmare a dezvoltării întreprinderilor existente și a creării de întreprinderi noi, atît în ramurile industriale grele cît și în ramurile industriale ușoare și alimentară există mari rezerve de capacitate pentru o însemnată creștere a producției bunurilor de consum. Folosirea acestor rezerve constituie una din sarcinile imediate în vederea sporirii producției bunurilor de consum, în scopul îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Re-

lațiile de producție socialiste permit an de an îmbunătățirea folosirii capacităților de producție, îmbunătățirea indicilor de utilizare a acestora.

Planul de electrificare se realizează cu succes. Construirea centralelor termo și hidroelectrice, construirea și extinderea rețelelor de transport a energiei electrice asigură nevoile crescînde de energie electrică ale industriei noastre. Este în curs electrificarea satelor, energia electrică este folosită pentru electrificarea ariilor și pentru alte nevoi ale agriculturii. Toate acestea confirmă justetea politicii partidului nostru, care a întocmit la timp planul decenal de electrificare a țării și a urmărit în mod stăruitor îndeplinirea lui. Puterea electrică instalată și în curs de instalare permite dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naționale, fiind cu un pas înaintea lor.

Noile relații de producție din industrie s-au dovedit a fi motorul unei dezvoltări furtunoase a forțelor de producție. La sfîrșitul anului 1953, industria socialistă producea peste 9 milioane tone țitei pe an, aproape odată și jumătate mai mult ca în 1938, cca 6 milioane tone cărbuni, de 2 ori mai mult ca în 1938, 720.000 tone oțel, de 2½ ori mai mult ca în 1938, 450.000 tone fontă, aproape de 3½ ori față de 1938, peste 3.400 milioane kilowatt-ore de energie electrică, de 3 ori mai mult ca în 1938, 3.500 milioane metri-cubi gaz metan, de peste 10 ori mai mult ca în 1938.

S-a dezvoltat puternic baza de materii prime a industriei. Producția minereurilor de fier a fost în anul 1953 de aproape 5 ori mai mare ca în 1938, a piritei de 3 ori, a minereurilor de mangan de 3 ori, a minereurilor cuprifere de 15 ori.

În industria chimică, aflată în plină dezvoltare, producția de acid sulfuric, sodă caustică și sodă calcinată este aproape dublă față de 1938, iar cea de negru de fum de peste 13 ori mai mare.

Industria bunurilor de consum produce de peste 2,5 ori mai multe fire de bumbac, de peste 2 ori mai multe țesături de lînă, de peste 2 ori mai multă încălțăminte de piele, de 2,5 ori mai multe articole de sticlărie.

A început fabricarea în serie a bicicletelor și a aparatelor de radio românești. Industria alimentară produce de peste 6 ori mai multe paste făinoase, de aproape 3,5 ori mai multe uleiuri comestibile, de 1,2 ori mai mult zahăr, de aproape 4 ori mai mult săpun decît în 1938.

Planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. prevede înzestrarea industriei noastre cu unelte de producție moderne și mecanizarea procesului de muncă. În acești aproape patru ani au fost create puternice întreprinderi noi în toate ramurile de producție, iar întreprinderile vechi au fost înzestrate cu utilajele perfecționate.

Ajutorul tehnic al Uniunii Sovietice, colaborarea cu țările de democrație populară au permis dotarea industriei noastre cu mașini de înaltă tehnicitate. Aceasta a permis creșterea productivității muncii, astfel încît în anul 1953 productivitatea muncii în industrie a crescut cu 38 la sută față de anul 1950.

Întărirea continuă a clasei muncitoare, ridicarea nivelului său de cultură generală și cunoștințe tehnice au o însemnată hotărîtoare pentru dezvoltarea social-politică a țării noastre, pentru construirea socialismului.

Din toate succesele obținute în această perioadă unul din cele mai de seamă este faptul că am reușit să formăm mii de noi conducători ai industriei, zeci de mii de cadre fine, de muncitori calificați și de tehnicieni care, alături de muncitorii și tehnicienii vechi și-au însușit tehnica nouă și au făcut să progreseze industria noastră socialistă.

În agricultura noastră există astăzi trei sectoare: socialist, al micii

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

producții de mărfuri și capitalist. Sectorul socialist în agricultură este în continuă creștere, cuprinzînd peste 20 la sută din suprafața arabilă a țării. În acești ani s-au creat, pe baza liberului consimțămînt al țărănilor muncitori 2048 gospodării agricole colective cu o suprafață totală de 850.000 ha. și 2384 întovărășiri pe o suprafață de peste 270.000 ha. Gospodăriile de stat, gospodăriile colective și întovărășirile obțin recolte superioare gospodăriilor individuale ale țărănilor muncitori.

Față de acum zece ani, cînd aproape 7 la sută din numărul proprietărilor agricoli — moșieri și chiaburi — stăpîneau aproape 35 la sută din totalul suprafeței agricole a țării, astăzi pămîntul se află în stăpînirea celor ce-l muncesc. În urma reformei agrare și a celorlalte schimbări ce au avut loc în agricultură, principala cantitate de producție marfă nu mai este produsă de moșieri și chiaburi, ci de țărăni muncitori. Aceasta constituie o importantă victorie obținută de țărînimia muncitoare cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, al statului democrat-popular, victorie care stă la baza îmbunătățirii simțitoare a traiului țărănimii muncitoare.

Principalul factor care a contribuit la obținerea acestor rezultate îl constituie înzestrarea agriculturii cu un număr crescînd de tractoare și mașini agricole, în vederea creării unei puternice baze tehnico-materiale. Necesare creșterii producției agricole și transformării socialiste a satului.

Numărul tractoarelor și mașinilor agricole a fost sporit considerabil: față de circa 4.906 tractoare convenționale în 1950 avem în prezent peste 25.000 tractoare convenționale. Numai în anii 1949-1954 agricultura a fost dotată cu peste 13.000 pluguri de tractor, cu peste 5.000 semănători cu tracțiune mecanică, cu 6.000 cultivatoare, cu 3.000 secerători-legători. Combinatele, care în trecut nu se foloseau în agricultura noastră, sînt astăzi în număr de peste 1.000.

Numărul stațiilor de mașini și tractoare a crescut la 220, fiind astăzi în măsură să mecanizeze o bună parte din muncile agricole de bază în sectorul socialist și să dea un sprijin din ce în ce mai puternic țărănimii muncitoare cu gospodării individuale.

La obținerea unei producții crescînde la hectar a contribuit extinderea aplicării agrotehnicii, a folosirii îngrășămintelor naturale și minerale, a semințelor de soi.

În structura culturilor agricole au avut loc însemnate schimbări calitative. S-a dezvoltat producția de plante textile și de plante uleioase. Bumbacul se cultivă astăzi în mai multe regiuni ale țării, constituind tot mai mult o bază proprie trainică de materie primă pentru industria noastră textilă.

Cu zece ani în urmă șeptelul se afla considerabil redus. În ultimii ani efectivele de animale au crescut, făcîndu-se eforturi pentru sporirea numărului lor, ca să poată fi îmbunătățită aprovizionarea populației cu carne și alte produse animale.

Rolul cadrelor calificate, de ingineri, agronomi, tehnicieni agricoli, tractoriști, zootehnicieni, este hotărîtor pentru dezvoltarea agriculturii și a creșterii animalelor. Numărul cadrelor de specialiști pentru agricultură a crescut considerabil. Față de 1938, cînd exista un inginer agronom la 12.500 ha., astăzi revine un inginer agronom la 2.000 hectare.

Partidul și guvernul îndreaptă principalele eforturi spre lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și sporirea producției bunurilor de consum, în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Succesele dobîndite în domeniul industriei grele — care va fi dezvoltată mai departe în mod rațional, nerforțat — au creat o temelie trainică

pentru ca, într-un timp relativ scurt, să se realizeze, în interesul maselor muncitoare, o creștere rapidă a producției agricole și a producției obiectelor de consum.

Proiectul pentru Directivele Congresului al 11-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prevede măsuri pentru identificarea și valorificarea tuturor rezervelor de pămînt, astfel ca în 1956 suprafața arabilă a țării să crească pînă la 10 milioane hectare.

Aceasta ne va da posibilitatea să extindem suprafețele culturilor principale, cum sînt grîul și în special porumbul, precum și a plantelor tehnice și alimentare, de asemenea să mărim în mod corespunzător suprafețele pășunilor și fînețelor naturale și artificiale la nivelul nevoilor de furajare a animalelor.

Pentru dezvoltarea agriculturii socialiste sînt necesare importante investiții. Pînă în anul 1953 investițiile acordate agriculturii au fost insuficiente, ceea ce explică într-o măsură rămînera în urmă a acestei ramuri a economiei. Începînd din anul trecut volumul investițiilor în agricultură a crescut simțitor, iar pentru anul acesta se prevede realizarea unui volum de investiții și construcții cu peste 70 la sută mai mare decît în 1953. Creșterea din an în an a investițiilor din agricultură trebuie să servească creșterii productivității în agricultură, obținerii unor recolte bogate, sporirii șeptelului și măririi producției animale.

Proiectul de Directive prevede creșterea în apropiată 2-3 ani a producțiilor globale la culturile de bază:

La cereale pînă la 10.500.000 tone față de 4.530.000 tone, obținute în medie pe an în perioada 1949/1953 și față de 8.800.000 tone planificate pe 1954;

La plantele leguminoase pînă la 206.000 tone față de 97.000 tone în perioada 1949/1953 și 172.000 tone planificate pe 1954;

La plante tehnice pînă la 3.020.000 tone față de 1.700.000 tone în perioada 1949/1953 și față de 2.640.000 tone planificate pe 1954;

La cartofi și legume pînă la 5.640.000 tone față de 3.190.000 tone medie pe anii 1949/1953 și 4.949.000 tone planificate pe 1954;

Furajele cultivate pînă la 6.340.000 tone față de 2.100.000 tone medie în perioada 1949/1953 și față de 4.870.000 tone planificate pe 1954.

Suprafața viilor va ajunge la: 257.500 hectare față de 227.000 cit avem astăzi; iar în plantațiile de pomi se prevăd 96.000.000 pomi fructiferi, față de 53.000.000 cit avem astăzi.

Măsurile prevăzute pentru dezvoltarea continuă a creșterii animalelor vor asigura: crearea bazei furajare corespunzătoare, aplicarea metodelor superioare de creștere, asistență și îndrumare zootehnică permanentă și calificată și participarea efectivă a stațiilor de mașini și tractoare pentru mecanizarea muncilor grele din zootehnie, care vor duce la sporirea numerică a șeptelului și mărirea producției de carne, lapte, lînă și alte produse animale.

Inzestrarea stațiilor de mașini și tractoare și încadrarea lor cu cadre bine calificate vor mări capacitatea tehnică și organizatorică a S.M.T.-urilor, pentru o cit mai largă mecanizare a proceselor de producție din gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și pentru cuprinderea unui volum cit mai mare din lucrările agricole de bază ale sectorului particular.

Pentru îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat se prevăd măsuri pentru justa folosire a terenului și pentru mărirea producției vegetale și animale.

Suprafața arabilă la G.A.S. va crește în 1956 la 700.000 ha. față de 660.000 hectare cit este astăzi.

Datorită mecanizării proceselor de

producție, pe lingă faptul că vî crește producția cantitativ și calitativ, se va diminua în mod simțitor necesarul de forțe de muncă, care astăzi constituie una din greutățile cele mai mari ale sectorului agricol de stat.

Directivele cuprind recomandări pentru consolidarea economică, organizatorică și politică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole.

De asemenea se prevede mărirea investițiilor la cca. 3 miliarde lei în anul 1955 și cca. 4 miliarde lei în anul 1956 pentru dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor.

La baza întregului program de măsuri privitor la dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor a stat principiul cointeresării materiale a producătorilor în scopul măririi producției agricole, pentru ca după predarea cotelor obligatorii către stat și livrarea cantităților contractate producătorii să poată pune în vinzare în piețe, țiguri și oboare surplusul de produse peste nevoile lor gospodărești.

Tovarăși,

Încă în 1947 au apărut în țara noastră, primele forme ale comerțului socialist, care a obținut succese importante. După 1948, comerțul de stat și cooperatist a luat o mare amploare. Volumul circulației mărfurilor, prin rețeaua socialistă a depășit în 1951 — 15 miliarde lei, în 1953 — 19 miliarde lei, iar în 1954 se prevede realizarea a cca. 22 miliarde lei.

Odată cu dezvoltarea comerțului socialist s-a intensificat schimbul dintre oraș și sat, mai ales pe calea cooperatist de consum. În 1953 volumul mărfurilor desfăcute de cooperatist de consum a depășit 7 miliarde lei. O însemnătate deosebită a luat comerțul de împlinire, prin care se schimbă mărfuri agricole alimentare cu produse industriale, la prețuri convenabile. Ca urmare a măsurilor de cointeresare a țărănimii la mărirea producției agricole și ajutorului dat de stat, apar pe piața țărănească cantități mai mari de mărfuri agro-alimentare, iar în ultimul timp se înregistrează tendința de scădere a prețurilor pe această piață.

În cadrul cantității totale de mărfuri desfăcute prin rețeaua comerțului socialist a crescut greutatea specifică a mărfurilor alimentare, ceea ce influențează în sens favorabil și prețurile produselor alimentare pe piața țărănească.

În scopul măririi producției agricole se prevede pentru anul 1954 și următorii ani o sporire însemnată a vînzărilor de unelte agricole manuale și a mașinilor agricole cu tracțiune animală către țărani, prin rețeaua comerțului socialist.

O însemnătate deosebită în dezvoltarea economiei noastre a avut-o introducerea monopolului de stat al comerțului exterior. Volumul schimburilor externe a crescut considerabil în cursul ultimilor ani, îndeosebi cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Au fost încheiate acorduri comerciale și convenții de schimb cu peste 40 de țări capitaliste. R.P.R. este dispusă să dezvolte schimburile externe cu oricare țară în condițiile egalității depline și avantajelor reciproce.

După actul naționalizării din 1948 venitul nostru național a crescut an de an, fiind în 1953 de peste 2 ori mai mare decît în 1948.

Partea venitului național provenită din sectorul socialist a crescut și mai mult. În felul acesta, participarea sectorului socialist în crearea venitului național a ajuns în 1953 la aproape trei sferturi din totalul venitului național.

S-a schimbat fundamental distribuția venitului național. Astăzi partea covârșitoare a venitului național se repartizează în interesul celor ce muncesc, atît direct sub forma veniturilor personale, cit și indirect pe ca-

lea finanțării dezvoltării economiei naționale și a cheltuielilor sociale-culturale.

Datorită creșterii continue a venitului național și a lichidării consumului parazit al fabricanților și moșierilor, s-au putut alocă an de an fonduri din ce în ce mai mari pentru lucrări capitale. Volumul lucrărilor capitale economice și social-culturale a fost în 1953 de trei ori mai mare decît în 1949. Fondurile investite în acești ani în industrie au început să dea roade prin creșterea producției industriale, datorită lărgirii și reconstruirii întreprinderilor vechi, cit și intrării în funcțiune a numeroase noi întreprinderi moderne, dintre care numai în industria republicană peste 80.

Trebuie menționat totodată că, așa cum a constatat plenara din august 1953, ritmul de investiții a fost forțat. Plenara a stabilit o reducere a părții din venitul național destinată investițiilor și o mai rațională împărțire a investițiilor pe ramurile economiei naționale, îndreptînd mijloace importante pentru dezvoltarea agriculturii.

Prin stabilirea amplasamentelor noilor întreprinderi industriale a fost îmbunătățită vechea repartizare teritorială, moștenită de la regimul burghez-moșieresc, apropiînd industria de sursele de materii prime și de centrele de consum și dînd un suflu de viață nouă regiunilor rămase economice în urmă.

Astfel, în Moldova se dezvoltă un mare bazin petrolifer, se construiește puternica hidrocentrală de la Bicaz. Au fost construite și puse în funcțiune întreprinderi noi: termocentrala de la Comănești, uzinele textile „Moldova”, o fabrică de ciment cu o capacitate de producție egală cu întreaga producție de ciment a țării noastre din anul 1938, o fabrică modernă de rulmenți și altele. În cursul anului viitor, țara va fi aprovizionată cu penicilină fabricată în noua întreprindere care se construiește în regiunea Iași.

În toate domeniile construcției economice, noi am primit din partea Uniunii Sovietice un neprețuit ajutor în utilaje, materii prime, semifabricate, în specialiști de înaltă calificare. Frățescul ajutor acordat de U.R.S.S. poporului nostru în opera de construire a socialismului este o pildă înaltă de internaționalism, un exemplu al relațiilor de tip nou statornicite între țările lașărului socialist. (Anlaurze furtunoase).

Tovarăși,

Întreaga producție socialistă din țara noastră este subordonată scopului principal al regimului democrat-popular: crearea bunăestări a poporului.

În cei zece ani de la eliberare a avut loc o îmbunătățire simțitoare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la oraș și sate.

Clasa muncitoare a încetat să mai fie o clasă exploatată, devenind clasă conducătoare în stat, stăpînînd mijloacele de producție din industrie, pe bănci, transporturi etc.

A fost lichidat șomajul și crizele economice, a dispărut teama de ziua de mîine. Numărul muncitorilor aflați în producție crește an de an. El este astăzi de aproape 2 ori mai mare decît în 1949 — anul primului nostru plan de stat.

Avîntul întrecerii socialiste, creșterea mișcării inovatorilor, desfășurarea largă a inițiativei creatoare în producție exprimă noua atitudine față de muncă a clasei muncitoare eliberate de exploatare.

În prima jumătate a acestui an, venitul mediu al muncitorilor a crescut cu 15 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. Statul chel-

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 3-a)

tuiește în fiecare an sume importante pentru asigurări sociale, pentru sănătatea și învățămîntul muncitorilor și funcționarilor. Astfel, asistența medicală pentru muncitori și funcționari este gratuită, sute de mii de oameni ai muncii se odihnesc anual în casele de odihnă în localități climaterice, oamenii muncii au asigurate pensii plătite de stat la bătrînețe sau în caz de pierdere a capacității de muncă. Statul asigură spitalizare gratuită femeii muncitoare în caz de naștere, concediu cu plată înainte și după naștere; acordă ajutoare mamei cu mulți copii și mamei singure, asigură învățămîntul gratuit în școala elementară pentru copiii orfanilor muncii, acordă burse tineretului studios.

Numai în anul 1953, cheltuielile social-culturale au reprezentat peste 5 miliarde lei, de circa 8 ori mai mult decît în anul 1948. În centrele industriale s-au construit și se construiesc cartiere și blocuri muncitorești. Asemenea măsuri social-culturale sînt de reconceptuat în condițiile capitalismului.

S-au schimbat nu numai condițiile de viață, ci și condițiile de muncă ale muncitorilor și funcționarilor. Condițiile de muncă din întreprinderi exprimă grija regimului pentru sănătatea și securitatea muncitorilor. Statul a cheltuit sume însemnate pentru prevenirea accidentelor și îmbolnăvirilor, pentru ușurarea muncilor grele.

Succese de seamă au fost obținute în ridicarea nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. A rămas de domeniul trecutului viața grea, amară, din satul în care domnea moșierul cu jandarmii și vechiii săi. Față de proasta alimentație, care dădea naștere unor fenomene de degradare biologică în masa țărănimii, astăzi consumul populației rurale s-a îmbunătățit; a crescut consumul de produse vegetale pe cap de locuitor în anul 1953 față de anul 1938, cu circa 50 la sută la grâu, secară și porumb, și cu circa 150 la sută la cartofi. La colectivități, creșterea este și mai însemnată. În sate s-au construit numeroase școli, spitale, dispensare, case de naștere, puncte sanitare.

Sporirea simțitoare a consumului populației de la orașe și sate, dublarea numărului muncitorilor din orașe și centre industriale, precum și creșterea continuă a nevoilor și cerințelor oamenilor muncii care s-au ridicat în anii puterii populare la o viață demnă, omenească, pun în fața partidului și a statului democrat-popular probleme deosebit de complexe.

În spre rezolvarea acestor probleme și în primul rînd în spre lichidarea lipsurilor care mai există în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și alte produse de larg consum, sînt îndreptate măsurile luate de partid și guvern pe baza indicațiilor plenarei C.C. din august 1953.

În anii puterii populare au luat un mare avînt cultura, știința, arta.

Analfabetismul — greaua moștenire lăsată de moșieri și capitaliști — este aproape lichidat. Școlile de toate gradele au devenit cu deosebire accesibile oamenilor muncii și fiilor lor: numărul școlilor și institutelor de tot felul, al elevilor și studenților a crescut considerabil.

Cultura, arta, sportul au devenit un bun al oamenilor muncii. Peste 6.000 de cluburi și colțuri roșii muncitorești și peste 12.000 cămine culturale sătești, mii de biblioteci, numeroase săli de spectacol și baze sportive stau la dispoziția oamenilor muncii. Ziarul, cartea, radio-ul, filmul, cluburile și echipele artistice au intrat în viața de zi cu zi a oamenilor muncii.

Au dispărut vremurile cînd cărturarilor noștri erau tratați cu nepăsare și dispreț și lipsiți adesea de cele mai elementare condiții de trai și activitate creatoare. Regimul democrat-popular a creat condiții deosebit de

favorabile activității științifice și literar-artistice. Niciodată oamenii de știință, scriitorii și artiștii nu s-au bucurat de asemenea posibilități de viață și de muncă, de atîta cinstită și dragoste ca astăzi, în condițiile regimului democrat-popular, interesat vital în progresul creației științifice și artistice.

Premiile de Stat decernate anual demonstrează contribuția tot mai însemnată a oamenilor de știință la dezvoltarea forțelor de producție în industrie și agricultură, rezultatele rodnice ale colaborării creatoare dintre savanți și practicieni, realizările remarcabile ale oamenilor de cultură vîrstnici și tineri — scriitori, muzicieri, artiști plastici, cinematografiști autori și artiști dramatici.

Prețuind munca nobilă a intelectualității noastre creatoare, poporul cere oamenilor științei și culturii să țină pasul cu viața, să răspundă problemelor noi, arzătoare, ridicate de viață, de cerințele construcției socialiste, să creeze noi opere științifice și artistice de valoare, capabile să-l ajute și să-l însușească în lupta pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru un avînt puternic al industriei și agriculturii, pentru creșterea continuă a nivelului de viață material și cultural al masei muncitoare.

Tovarăși,

Succesele obținute pe toate țărmurile de poporul nostru în acești 10 ani sînt rodul muncii eroice a clasei noastre muncitoare, a țărănimii noastre muncitoare, a intelectualității țării noastre, rodul uriașului avînt al forțelor creatoare ale poporului, devenit stăpîn pe soarta sa.

Făcînd bilanțul marilor realizări dobîndite de poporul român și minoritățile naționale, noi simțim conștiența de sarcinile importante care ne stau în față.

Marele Lenin ne învață că principiul fundamental al construirii socialismului este alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și asigurarea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță.

Întărirea continuă a alianței muncitorești-țărănești a fost și rămîne sarcina primordială a partidului și guvernului. Trebuie să mobilizăm toate forțele pentru a înlăptui programul de măsuri în vederea unei simțitoare ridicări a producției agricole în următorii 2-3 ani, program expus în proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al P.M.R. Trebuie să asigurăm un belșug de produse agricole vegetale și animale pentru o din ce în ce mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu alimente și a industriei cu materii prime. Trebuie să acordăm o permanentă atenție dezvoltării sectorului socialist al agriculturii, întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Trebuie să muncim neobosit pentru continua dezvoltare a producției industriale, pentru realizarea sarcinilor planului cincinal la toți indicii, să ridicăm productivitatea în fiecare sector de muncă, să obținem pe toate căile reducerea prețului de cost, să aplicăm un regim de stricte economii, să ridicăm calificarea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la nivelul tehnicii înaintate de care dispune economia noastră națională, în vederea unei cit mai bune utilizări a rezervelor interne ale întreprinderilor și extinderii metodelor de muncă înaintate.

Trebuie întărit și lărgit continuu schimbul de mărfuri între oraș și sat, îmbunătățită activitatea comerțului nostru de stat și cooperatist, dezvoltat comerțul de întîmpinare.

Desființînd vechiul stat burghez-moșieresc, armă a asupririi și exploatării celor ce muncesc, poporul muncitor din țara noastră, condus de partid, a făurit statul democrat-popular în care toată puterea aparține oame-

nilor muncii de la orașe și sate. A fost creat un nou aparat de stat, pus în slujba poporului muncitor. A fost creată armata populară, devotată trup și suflet patriei și poporului muncitor scut de nădejde a păcii și securității Republicii Populare Romîne. (Aplauze puternice).

Statul democrat-popular constituie instrumentul principal al construcției socialiste, pavăza marilor noastre cuceriri revoluționare. Sarcina noastră este de a întări necontenit statul democrat-popular, de a veghea la stricta respectare a legalității populare, de a munci pentru perfecționarea și ieftinirea aparatului de stat, pentru îmbunătățirea muncii lui, pentru stîrpirea birocratismului, de a ridica necontenit vigilența revoluționară față de dușmanii poporului muncitor.

Statul nostru este puternic prin conștiința maselor, prin participarea lor activă la conducerea treburilor obștești. Este necesar să îmbunătățim activitatea sfaturilor populare, să întărim legătura lor cu masele largi de oameni ai muncii. Să antrenăm la participare și mai activă în opera de construcție economică, culturală și de stat minunatul nostru tineret. Să facem din milioanele de femei din patria noastră o forță și mai activă a construirii socialismului la orașe și la sate.

Unu! din izvoarele țării statului democrat-popular îl constituie prietenia frățescă dintre poporul român și minoritățile naționale. Aplicînd politica națională leninist-stalinistă să întărim legăturile frățesti dintre toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă, indiferent de naționalitate, să combatem cu toată hotărîrea manifestările de șovinism și naționalism burghez, să educăm masele de oameni ai muncii în spiritul frăției oamenilor muncii de toate naționalitățile, în spiritul internaționalismului proletar, să întărim unitatea oamenilor muncii din R.P.R. în lupta pentru înflorirea patriei.

Chezășia realizării cu succes a marilor sarcini care ne stau în față este întărirea continuă a partidului, conducătorul luptei poporului pentru socialism și bunăstare.

Toate realizările dobîndite în acești 10 ani de poporul muncitor se datorează faptului că în fruntea poporului se află partidul, călăuzit de învățătură marxist-leninistă și de experiența istorică a construirii socialismului în U.R.S.S., un partid puternic prin unitatea de nazdruncinat a rîndurilor sale, prin legătura indisolubilă cu masele populare — un partid a cărui politică este expresia intereselor vitale și a năzuințelor celor mai scumpe ale poporului muncitor. (Aplauze prelungite, ovații)

Partidul nostru a dat dovadă de o mare capacitate de mobilizare, fiind urmat în toți acești 10 ani, cu hotărîre și devotament de cele mai largi mase ale poporului. Îndatorirea organizațiilor noastre de partid este de a îndrepta toate eforturile și toată forța creatoare a masei muncitoare de la orașe și sate în vederea aplicării măsurilor elaborate de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai a celor ce muncesc.

Pregătirea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român trebuie să determine îmbunătățirea și intensificarea activității organizațiilor de partid, ridicarea nivelului de conștiință și a spiritului de răspundere al comunistilor, întărirea rolului de avangardă al organizațiilor de partid și a legăturilor partidului cu masele cele mai largi ale poporului.

Tovarăși,

Perioada de cîre ne ocupăm se caracterizează prin schimbări profunde pe arena internațională, schimbări care au o importanță istorică.

Uniunea Sovietică a devenit și mai

puternică, influența ei în lume și mai considerabilă. Alături de Uniunea Sovietică, țara în care s-a construit societatea socialistă și se săvîrșește trecerea treptată de la socialism la comunism, au apărut țările de democrație populară, care construiesc cu succes socialismul, a apărut o nouă mare putere mondială — Republica Populară Chineză. Statele lagărului democratic cuprind o suprafață uriașă a globului pămîntesc.

Între țările lagărului democratic s-au statornicit relații frățesti de prietenie încă necunoscute în istorie — relații care se bazează pe comunitate a căilor de dezvoltare social-economică pe caracterul comun al ideologiei, pe unitatea scopului final. 900 milioane de oameni s-au unit sub același steag într-un singur lagăr — lagărul democrației și socialismului, cea mai mare cucerire a popoarelor. (Aplauze furtivoase).

De aproape patru decenii omenirea muncitoare și tot ce este înaintat în lume urmărește cu o caldă simpatie grandioasă operă de construcție economică, culturală și de stat din U.R.S.S.

Uriașul progres al economiei sovietice, faptul că poporul sovietic a reușit în anii de după război să ridice de mai bine de două ori și jumătate producția industrială în raport cu 1940, realizările fără precedent dobîndite de agricultura colhoznică, înflorirea și avîntul culturii sovietice, înfîlțirea științei și tehnicii sovietice în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, trezesc admirația popoarelor din lumea întregă.

Mărețele succese dobîndite de Statul Sovietic în mobilizarea uriașelor rezerve ale agriculturii colhoznice și în realizarea unei abundente de obiecte de consum constituie pentru noi o puternică pildă însușitoare.

În vreme ce în Statele Unite ale Americii și în alte țări capitaliste are loc decăderea agriculturii, restringerea suprafețelor cultivate, în U.R.S.S. se pun în valoare zeci de milioane de hectare de pămînt cultivabil, mecanizarea muncii de bază în agricultură este aproape completă, se introduc pe scară largă în producția agricolă cele mai noi descoperiri ale științei, sporște considerabil de la an la an producția și productivitatea agriculturii colhoznice.

Succesele țărilor democrat-populare sînt primate de oamenii muncii din lumea întregă ca o nouă dovadă a superiorității socialismului.

Chiar acele foruri din lumea capitalistă care se străduiesc să prezinte într-o lumină trandafirică starea de lucruri din economia capitalistă, să ascundă contradicțiile ei și pe de altă parte să denatureze starea de lucruri din țările lagărului socialist, sînt nevoite să recunoască succesele țărilor democrat-populare. În trecut — cu excepția extracției de petrol — România nici nu figura în statisticile internaționale privitoare la dezvoltarea industriei. Anul acesta, în „Darea de seamă asupra situației economice mondiale”, întocmită de secretariatul O.N.U., se arată că producția industrială a Republicii Populare Romîne a crescut în 1953 față de 1950 cu 81 la sută, în timp ce în țări cu o industrie dezvoltată ca Anglia, creșterea în aceeași perioadă este de numai de 6 la sută, în Franța de 14 la sută, în Suedia de 3 la sută.

Orientarea principalelor eforturi ale țărilor lagărului democrat spre ridicarea agriculturii și sporirea producției obiectelor de consum este vădit deosebit de cea a economiei țărilor capitaliste, orientată spre război, spre intensificarea cursei înarmărilor, ceea ce are ca urmare scăderea producției obiectelor de consum, scumpirea vieții, împovărarea populației cu impozite

(Continuare în pag. 5-a)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 4-a)

insuportabile, răstîngerea tot mai mare a utilizării capacităților industriale, creșterea șomajului.

Tovarăși,

U.R.S.S. și țările democrat-populare promovează o politică de pace și colaborare internațională, depunînd eforturi neobosite — așa cum au dovedit-o și conferințele de la Berlin și Geneva — în vederea rezolvării chestiunilor litigioase pe calea tratativelor, în vederea slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale.

Republica Populară Română ca și celelalte țări ale lagărului democrat porneste de la principiul posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme. La baza acestui principiu se află profundul interes al popoarelor tuturor statelor, indiferent de sistemul lor social, pentru menținerea unei păci îndelungate și trainice, pentru legături economice și culturale între popoare (Aclamații puternice).

Colaborarea în apărarea păcii, intensificarea legăturilor economice și a schimburilor culturale constituie acea bază reală pe care poate și trebuie să fie organizat sistemul relațiilor internaționale în zilele noastre.

Propunerile U.R.S.S. cu privire la organizarea securității colective în Europa constituie întruchiparea concretă a principiului coexistenței pașnice între cele două sisteme.

Viața demonstrează că principiul coexistenței pașnice ca și principiile egalității și reciprocității de interese care stau la baza politicii externe a statelor lagărului democratic sînt de deplin aplicabile și în relațiile cu statele capitaliste. Asemenea principii au fost recunoscute și aezate la temelie relațiilor dintre R.P. Chineză și India, dintre R.P. Chineză și Birmania.

Cercuri tot mai largi din țările capitaliste se declară pentru coexistența pașnică între cele două sisteme și militează activ pentru rezolvarea litigiilor dintre state pe calea tratativelor, pentru destinderea încordării internaționale, pentru intensificarea schimburilor comerciale.

Aceasta nu este însă pe placul cercurilor agresive din Statele Unite, care nu se împacă cu destinderea încordării internaționale, care sînt furioase că forțele păcii au reușit să stingă cele două focare de război aprinse de imperialiști în Coreea și Indochina.

Cercurile agresive din Statele Unite desfășoară tot felul de acțiuni provocatoare împotriva Uniunii Sovietice, a Chinei populare și a republicilor democrat-populare, alocă în fiecare an sume considerabile în vederea finanțării activității de subminare în aceste țări, se dedau la acțiuni care contravin celor mai elementare norme internaționale, acțiuni fără precedent în relațiile dintre state suverane și independente. În ceea ce privește România, lucrurile au ajuns pînă acolo încît guvernării americani, care-și zic pasămi-te „republicani”, și-au făcut obiceiul de a publica în fiecare an o declarație în care se aduc amare reproșuri poporului român că a alungat de pe tron dinastia Hohenzollernilor care — după cum se știe — a servit cu atîta promptitudine și conștiinciozitate interesele capitalului internațional.

Numai niște oameni care au pierdut simțul realității, mai pot crede că poporul român ca și celelalte popoare care au scuturat pentru totdeauna lanțurile robiei capitaliste, ar putea să-și pună din nou aceste lanțuri de dragul monopolistilor americani și al protejaților lor de felul Hohenzollernilor.

În cei zece ani de cînd România s-a eliberat din jugul imperialist, poporul român a muncit neconținut pentru a consolida noua sa orînduire socială și de stat, pentru a o face puternică și de necîntit.

Superioritatea lagărului democrat pe arena mondială este un fapt evident și incontestabil. Politica de pace a Uniunii Sovietice, a R.P. Chineze și a celorlalte țări ale lagărului democrat se bucură de un sprijin tot mai larg printre oamenii iubitori de pace din lumea întreagă.

Bărbăția și forța luptătorilor pentru pace din lumea întreagă își are izvorul în faptul că după al doilea război mondial mișcarea pentru pace a găsit un sprijin în cea mai puternică forță organizată pe care a cunoscut-o istoria — lagărul păcii, democrației și socialismului.

De aceea, întărirea continuă a lagărului democrației și socialismului este în zilele noastre sarcina primordială a apărării păcii în lume. (Aplauze puternice).

Pentru poporul român conștiința că face parte integrantă din marea lăgar al democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, constituie un izvor de forță, de siguranță și încredere în viitor. (Aplauze îndelungate)

Poporul român vede în prietenia de nezdruincinat cu marea Uniune Sovietică chezașia succesului în lupta pentru victoria socialismului, chezașia independenței și libertății patriei noastre. Poporul nostru va întări și pe viitor prietenia de nezdruincinat dintre R.P.R. și U.R.S.S., frăția între poporul român și poporul sovietic eliberator și prieten. (Aplauze puternice, ovații). Poporul nostru va întări relațiile de prietenie și frăție cu China populară, cu toate țările de democrație populară. (Aclamații, aplauze).

Politica guvernului român de pace și de colaborare cu toate țările, indiferent de sistemul lor politic, este expresia firească și continuarea logică a politicii de construcție pașnică și de făurire a buneistării a poporului, pe care o duce în interiorul țării. (Vii aplauze).

Roadăle acestei politici externe sînt astăzi clare în țara noastră tuturor celor care-și iubesc patria și doresc pacea, înflorirea și fericirea ei. Nicio dată România nu a avut atîția prieteni. La a zecea aniversare a eliberării patriei, asigurăm pe toți prietenii poporului român și în primul rînd poporul sovietic eliberator și popoarele țărilor democrat-populare că vom sta neclintii la postul nostru de răspundere și vom contribui activ și plini de hotărîre la lupta mondială pentru pace și democrație, pentru triumful principiilor colaborării frățești între popoare. (Aplauze prelungite, ovații).

Trăiască 23 August, ziua eliberării patriei noastre! (Aplauze puternice).

Trăiască și înflorească Republica Populară Română! (Aplauze puternice).

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului muncitor (Aplauze puternice). Trăiască guvernul Republicii Populare Române! (Aplauze puternice).

Trăiască marea Uniune Sovietică eliberatoare și prietena țării noastre! Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică! (Aplauze îndelungate, ovații).

Trăiască marea și invincibilul lagăr al democrației și socialismului! (Aplauze îndelungate).

Trăiască pacea între popoare! (Aplauze îndelungate. Publicul, în picioare, ovaționează pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Republica Populară Română și pentru Uniunea Sovietică, marea noastră eliberatoare și prietenă).

Cuvîntarea tovarășului N. M. Șvernik

(Urmare din pag. 1-a)

România se crease o situație, în care forțele claselor dominante fuseseră deja zdruncinate și nu mai puteau să-și mențină în aceeași formă dominația iar poporul nu mai voia să trăiască ca în trecut.

În aceste condiții, Partidul Comunist a reușit să mobilizeze eroica clasă muncitoare și țărănimea muncitoare din România la acțiuni revoluționare de masă, în urma cărora guvernul generalului reacționar Rădescu a fost răsturnat iar la 6 martie 1945, pentru prima oară în istoria României, a fost instaurat un guvern popular, în care rolu conducător îl deținea clasa muncitoare.

În opera de organizare și înfăptuire a acestei răsturnări istorice, care a exercitat o influență hotărîtoare asupra dezvoltării ulterioare a României un merit uriaș au partidul comunist și tovarășul Gheorghiu Gheorghiu-Dej — luptător încercat pentru interesele oamenilor muncii din România. (Vii aplauze).

Crearea statului democrat-popular român a însemnat nu numai o înclinare victorioasă a luptei îndelungate pe care a dus-o poporul român pentru eliberarea sa națională și socială; ea a demonstrat totodată că din sistemul capitalist s-a desprins încă un stat european important și este dovada unei victorii strălucite a mișcării muncitorești internaționale. Această victorie istorică a poporului român a fost salutăată cu multă bucurie de toți prietenii săi adevărați și, în primul rînd, de popoarele Uniunii Sovietice.

Stăpînirea seculară a moșierilor și capitaliștilor și urmările grele ale războiului și ale ocupației fasciste germane au adus România în pragul catastrofei. Cotropitorii hitleriști și agentura lor din România, care timp de mai mulți ani au jefuit și scaldat în sînge orașele și satele din România, au lăsat în urma lor distrugerii uriașe. Multe orașe și sate au fost transformate în ruini. La aceasta mai trebuie adăugată lupta furibundă a reacțiunii externe și interne, care urmărea distrugerea tînărului stat democrat-popular și restaurarea capitalismului în România.

Dar, în ciuda imenselor dificultăți economice și a încercărilor disperate ale burgheziei române de a răsturna puterea populară, oamenii muncii din România au respins cu succes și au zădărnicit toate unelirile reacțiunii, sprijinite de statele imperialiste agresive. Eroismul poporului și, în primul rînd, al clasei muncitoare din România, al țărănimii muncitoare, al intelectualității progresiste, și nezdruincinata încredere în Partidul Comunist Român au asigurat biruirea tuturor acestor greutăți și au făcut cu putință construirea bazelor socialismului în România.

Exemplul victoriei poporului român a confirmat încă odată în mod strălucit cuvintele marelui Lenin că nici odată nu va putea fi învins un popor în care muncitorii și țărani în majoritatea lor au aflat, au simțit și au văzut că ei apără puterea lor — puterea oamenilor muncii, că apără cauza a cărei izbîndă le asigură lor și copiilor lor posibilitatea de a se folosi de toate binefacerile culturii, de tot ceea ce a creat munca omenească.

După instaurarea regimului de democrație populară, poporul român și-a îndreptat toate eforturile spre refacerea și dezvoltarea industriei, spre transformarea socialistă a agriculturii. În prezent, în ziua mării sărbători naționale a poporului român, putem constata cu mare bucurie că poporul muncitor din România face cu succes față acestor sarcini istorice.

Au dispărut pentru totdeauna jugul, exploatarea oamenilor muncii, timpurile cînd soarta muncitorilor și țărănilor era hotărîită fără participarea

poporului însuși, cînd dezvoltarea politică și economică a României se hotăra la Paris, Londra, Berlin și Washington, cînd România era o semicolonie și o anexă agrară de materii prime a statelor imperialiste.

Pentru a justifica jaful nerușinat și violențele, economiștii burghezi au născocit o „teorie” originală care nega posibilitatea industrializării României osîndite, chipurile, să rămînă pentru totdeauna o „țară eminentamente agricolă”. Această așanumită „teorie” a fost în întregime infirmată de întreaga dezvoltare a statului democrat-popular român. Astăzi soarta poporului român este hotărîită chiar de popor, în interesele minunatei sale țări și, cum dovedește experiența ultimului deceniu, se hotărîște bine. (Aplauze puternice).

În cei zece ani care s-au scurs de la eliberare, poporul român a obținut succese cu adevărat remarcabile. Eforturile partidului comunist și ale poporului român au fost încununete cu mari succese în domeniul întăririi statului democrat-popular, al refacerii și dezvoltării economiei naționale și al ridicării nivelului material și cultural al oamenilor muncii din România.

În acești ani, în țară s-au înfăptuit transformări sociale fundamentale: reforma agrară și împroprietărirea țăranilor, naționalizarea principalilor mijloace de producție industrială, a transportului, a societăților de asigurare și a băncilor. În urma acestor transformări, toate principalele poziții de comandă politice și economice au trecut în mîinile oamenilor muncii și s-a creat baza economică a statului popular, s-a creat posibilitatea de a realiza dezvoltarea economică a țării pe bază de plan, pe drumul construcției socialiste.

În prezent, oamenii muncii din România înfăptuiesc cu succes primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Pentru a ne face o idee despre ritmul nemaiîntîlnit de dezvoltare a industriei românești, ajunge să cităm un singur exemplu. Dacă în România burghezo-moșierească producția industrială a crescut în decurs de zece ani, între 1928 și 1938, cu mai puțin de 50 la sută, în România democrat-populară volumul producției industriale a crescut, în decurs de numai cinci ani, între 1948—1953, de mai bine de trei ori și jumătate. Trebuie în mod deosebit relevat faptul că în anii îndeplinirii planului cincinal, în România au fost create o serie întregă de ramuri industriale inexistente înainte în țară, printre care producția de utilaj petrolier și minier, producția de utilaj electrotehnic, o industrie de tractoare și alte ramuri.

Plenara C.C. al Partidului Muncitoresc Român din august anul trecut a arătat că rezultatele obținute în domeniul industrializării țării permit ca, în următorii doi-trei ani, să fie realizată importanta sarcină a dezvoltării rapide a producției agricole și a îmbunătățirii simțitoare a nivelului material și cultural al celor ce muncesc. Partidul Muncitoresc Român îmbină în mod just problema creșterii bunăstării a oamenilor muncii, cu dezvoltarea agriculturii, căci cu cît mai ridicat va fi nivelul producției agricole, cu atît populația va căpăta mai multă pînă, carne, lapte, grăsimi și alte produse.

În domeniul agriculturii țării s-au obținut succese în decursul ultimilor zece ani. Dar, după cum a subliniat just plenara C.C. al Partidului Muncitoresc Român, producția agricolă rămîne în urma ritmului de dezvoltare a industriei și, deocamdată, nu satisface încă pe deplin nevoile mereu crescînde ale populației și ale industriei. Ple-

(Continuare în pag. 6-a)

Cuvîntarea tovarășului N. M. Șvernîk

(Urmare din pag. 5-a)

rara a trasat un vast program de dezvoltare a agriculturii și de sporire a producției mărfurilor de consum popular. Noi, oamenii sovietici, urăm din tot sufletul poporului român succese mari în această cauză a întregului popor și ne exprimăm deplina convingere că oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea partidului și a Comitetului său Central, vor face față și acestei sarcini. (Aplauze prelungite).

România democrat-populară a obținut succese remarcabile și în domeniul științei, literaturii și artei.

Poporul român pe bună dreptate se mîndrește cu asemenea scriitori din secolul XIX, ca Mihail Eminescu și Ion Luca Caragiale. În anii puterii populare, talentele populare au cunoscut o înflorire deplină.

Poporul sovietic manifestă mult interes pentru realizările oamenilor de artă și de știință din România și le urează succese și mai mari în activitatea lor, spre binele oamenilor muncii.

Forța conducătoare și îndrumătoare a oamenilor muncii din România în lupta pentru construirea socialismului este Partidul Muncitoresc Român — organizatorul și inspiratorul tuturor victoriilor poporului român. Sub conducerea partidului muncitoresc, clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea repurtează victorie după victorie în construirea bazelor socialismului.

Un rol important în viața statului democrat-popular român îl au sindicatele. În ultimii zece ani sindicatele au crescut aproape de cinci ori și numărul în rândurile lor peste 2 milioane 500.000 membri. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, sindicatele mobilizează pe muncitori la îndeplinirea și depășirea planurilor economice, organizează întrecerea socialistă a muncitorilor și funcționarilor, sporesc rîndurile inovatorilor în producție, dau dovadă de grijă pentru satisfacerea nevoilor de zi cu zi ale muncitorilor și funcționarilor. Oamenii sovietici se mîndresc cu realizările prietenilor lor români fruntași ai producției, ca Nicolae Vasu și Dumitru Arjan, Eroii ai Muncii Socialiste.

Toate realizările poporului muncitor român, cucerite în luptă grea în ultimii zece ani împotriva reacțiunii din afară și dinăuntru, sînt condiționate, în primul rînd, de existența statului democrat-popular — puternic instrument al oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului în România. Tăria și forța statului democrat-popular sînt asigurate de unitatea de nezdruccinat dintre partid și popor, de existența în țară a alianței de luptă dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza vitală a regimului de democrație populară.

La întărirea Republicii Populare Romîne contribuie politica externă a guvernului român, politica de pace, prietenie și colaborare frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări din lagărul democratic. Numai ca urmare a instaurării puterii populare, România, pentru prima oară în istoria ei, a devenit un stat cu adevărat independent și suveran, iar poporul român a devenit adevăratul stăpîn al țării sale, al bogățiilor ei, constructorul unei vieți noi, socialiste. Relațiile de colaborare frățească și de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară, reprezintă chezașia independenței naționale și suveranității statului român, chezașia tuturor succesorilor oamenilor muncii din țara noastră în opera de construire a unei vieți noi și

fericite. (Aplauze, aclamații puternice).

Tovarăși!

Prietenia dintre oamenii muncii din țările noastre există de multe veacuri. Poporul român a luptat în repetate rînduri, alături de poporul rus, pentru eliberarea sa națională.

Toate încercările guvernelor burgheze reacționare și ale cercurilor guvernante ale Romîniei boierești de a determina în rîndurile poporului român sentimente de animozitate față de popoarele Uniunii Sovietice, n-au avut nici un succes. Niciodată între oamenii muncii din țările noastre n-au existat nici un fel de contradicții, ba, dimpotrivă, întotdeauna au existat relații bune și de prietenie.

Această prietenie, care are rădăcini istorice adînci, s-a manifestat cu o nouă tărie în lupta comună împotriva cîmpitorilor fasciști cînd, ca urmare a eliberării Romîniei și a răsturnării dictaturii fasciste, poporul român a luptat cu arma în mînă, umăr la umăr cu Armata Sovietică, împotriva trupelor fasciste germane. Prima divizie de voluntari romîni, formată pe teritoriul sovietic și care a luptat pentru a-și elibera patria de fascism, a purtat numele marelui patriot român, conducătorul răscoalei populare din Țara Romînească — Tudor Vladimirescu.

Guvernul Sovietic a dat o înaltă prețuire operațiilor militare ale acestei divizii. Pentru meritele militare și eroismul manifestat în luptele împotriva trupelor fasciste germane, divizia Tudor Vladimirescu a fost decorată cu ordinul sovietic „Drapelul Roșu”.

În condițiile regimului democrat-popular, prietenia seculară dintre popoarele Romîniei și U.R.S.S. s-a ridicat pe o treaptă nouă, a căpătat un nou conținut. La baza acestei prietenii se află principiul egalității depline și respectării reciproce a suveranității de stat. Această prietenie este luminată de steagul internaționalismului proletar și, atîta timp cît sîntem credincioși acestui lagăr, nici un fel de uneltiri mirșave ale dușmanilor nu vor fi în stare să slăbească prietenia noastră. (Aplauze furtivoase, aclamații).

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, încheiat în februarie 1948 între România și Uniunea Sovietică, este o vie manifestare a prieteniei și frăției dintre popoarele noastre. Pe zi ce trece cresc și se întăresc legăturile politice, economice și culturale ale Romîniei cu Uniunea Sovietică, cu țările de democrație populară. (Vii aplauze).

O deosebită importanță pentru dezvoltarea economiei naționale a țărilor noastre au acordurile economice încheiate între ele, acorduri care țin seama de interesele ambelor țări. Uniunea Sovietică nu se limitează la a livra Romîniei, ca și celorlalte țări de democrație populară, cel mai perfecționat utilaj tehnic. Ea manifestă o grijă frățească pentru a ajuta aceste țări să-și însușească această tehnică. (Vii aplauze).

Prietenia și relațiile frățești dintre țările noastre se inspiră din mărețele țeluri ale apărării păcii și securității internaționale.

Promovînd o politică externă de pace, noi pornim de la posibilitatea unei coexistențe pașnice îndelungate a celor două sisteme — socialismul și capitalismul. Această politică externă corespunde în întregime intereselor, năzuințelor și aspirațiilor oamenilor muncii spre pace și prietenie cu celelalte popoare.

Zadarnice sînt afirmațiile inspiratorilor politici de scindare a Europei și ai creării de blocuri militare că, din cauza deosebirilor de orînduire socială, nu este cu putință o colaborare pașnică între state. Asemenea afirmații au ca scop să mențină și să agraveze încordarea în relațiile in-

ternaționale. Noi însă sîntem pentru menținerea și consolidarea păcii în lumea întreagă.

În ultimul timp, datorită acțiunilor perseverente și hotărîte ale statelor iubitoare de pace, s-au făcut pași serioși pe calea slăbirii încordării în relațiile internaționale. Am în vedere în primul rînd victoria obținută de forțele păcii la conferința de la Geneva. Conferința de la Geneva a arătat că drumul tratativelor între state poate, în anumite condiții, să ducă la rezultate care să corespundă intereselor vitale ale tuturor popoarelor și statelor iubitoare de pace. În ciuda diferitelor manevre ale partizanilor de dincolo de Atlantic ai faimosului „război rece” și ai politiciii „de pe poziții de forță”, conferința de la Geneva a rezolvat cu succes sarcina restabilirii păcii în Indochina. La această conferință s-a vădit cu maximă claritate falimentul încercărilor diplomației americane de a împiedica marele popor chinez să ocupe locul ce-i revine de drept printre marile puteri. Conferința de la Geneva constituie de asemenea o dovadă a întăririi prestigiului țărilor din lagărul păcii și democrației, care luptă consecvent pentru cauza păcii și a colaborării internaționale pe baza respectării reciproce a independenței și suveranității popoarelor mari și mici.

Ar fi însă greșit să se creadă că toate greutățile care stau în calea reglementării problemelor internaționale litigioase au fost biruite, că cercurile agresive ale unor state se vor împăca cu eșecul planurilor lor criminale de dezlănțuire a unui nou război mondial. Lucrurile stau tocmai dimpotrivă. Propagandistii războinici ai politiciii „de pe poziții de forță”, care au suferit o înfrîngere la Geneva, depun acum toate eforturile pentru a micșora însemnătatea hotărîrilor adoptate la Geneva. Ei caută în fel și chip să înșelă beze blocuri militare agresive în Europa și în Asia de sud-est, după modelul faimoasei uniuni nord-atlantice.

În aceste condiții, datoria noastră sfîntă este să întărim prin toate mijloacele lagărul nostru socialist al păcii, care se opune forțelor agresive ce caută să dezlănțuie un nou război mondial. O măreață cucerire a popoarelor iubitoare de libertate este crearea și consolidarea acestui mare lagăr al democrației și socialismului, puternic bastion al păcii și securității popoarelor. Nu încapă îndoială că, dacă imperialiștii americani vor încerca să-și realizeze planurile nebunești de dezlănțuire a unui nou război mondial, țările lagărului socialist vor ști să-și apere interesele și să dezmeticească pe aventurierii deșănțați. (Aplauze, aclamații puternice).

Tovarăși!

În cei zece ani care au trecut, oamenii muncii din țara noastră au obținut succese minunate în opera de transformare a Romîniei dintr-o țară înapoiată și semicolonială într-o țară industrială înaintată și cu o agricultură mecanizată. În fața poporului român s-au deschis minunatele perspective ale construcției socialiste. Nu încapă îndoială că harnicul popor român, sub conducerea partidului său, va rezolva cu succes sarcinile istorice care stau în fața lui. (Vii aplauze).

Astăzi, în ziua sărbătorii voastre naționale, în numele întregului popor sovietic urez fierbinte poporului român noi succese în marea sa luptă pentru construirea societății noi, socialiste, în lupta pentru cauza păcii și securității popoarelor. (Aplauze puternice).

Trăiască Republica Populară Romînă, liberă și independentă! (Aplauze puternice).

Trăiască Partidul Muncitoresc Român — organizatorul și inspiratorul tuturor victoriilor poporului român! (Aplauze puternice).

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruccinat dintre popoarele romîn și sovietic! (Aplauze puternice și aclamații prelungite).

Adunări festive cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre

Duminică după-amiază, în sala Teatrului de Stat din Petroșani a avut loc o adunare festivă închinată celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascismului. La adunarea festivă au participat sute de mineri, muncitori, femei și tineri — fruntași ai vieții locale.

Adunarea a fost deschisă de tov. Mihai Kovacs, președintele Comitetului executiv al sfatului popular orășenesc.

A luat apoi cuvîntul tov. Petru Furdui, prim-secretar al Comitetului rațional de partid. În cuvîntarea sa, tov. Furdui a subliniat că poporul nostru și-a dobîndit libertatea și independența națională datorită victoriei istorice a Uniunii Sovietice asupra fascismului. Această însemnată victorie în istoria omenirii a făcut ca poporul nostru să devină stăpîn pe propria sa soartă, singurul și adevăratul stăpîn al tuturor bogățiilor țării. În cei 10 ani care s-au scurs de la 23 August 1944, România a devenit o țară înaintată din punct de vedere economic și cultural, o țară în care înfloresc cultura poporului și se dezvoltă cu pași uriași industria și agricultura. Utilaje miniere și petrolifere, utilaje pentru industria ușoară și alimentară care în trecut se importau din străinătate, sînt fabricate astăzi de tînăra noastră industrie socialistă în plină dezvoltare. El a vorbit de asemenea despre ajutorul multilateral pe care țara noastră îl primește zi de zi din partea Uniunii Sovietice. Acest ajutor se reflectă afît pe plan economic cît și pe plan științific, cultural, etc. Oamenii muncii din Valea Jiului — a spus vorbitorul — sînt plini de recunoștință față de Uniunea Sovietică eliberatoare pentru acest ajutor frățesc, dezinteresat. Ei sînt hotărîți să lupte din toate puterile împreună cu întregul nostru popor alături de Uniunea Sovietică, țările de democrație populară și celelalte forțe progresiste din lume pentru o pace tracică și pentru noi victorii pe drumul unei vieți îmbelșugate și fericite.

Adunarea festivă de la Petroșani s-a încheiat printr-un frumos program artistic la care și-au dat concursul o echipă artistică și actori ai Teatrului de Stat.

★

Adunări festive cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre au avut loc și la Lupeni, Petrila, Aninoasa și în alte localități ale Văii Jiului.

Înmînarea unor distincțiuni acordate cu prilejul aniversării eliberării patriei noastre

La Prezidiul Marii Adunări Naționale, a avut loc duminică solemnitatea înmînării unor distincțiuni acordate unor tovarăși cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Au participat tovarășii: Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Chivu Stoica și Al. Moghioroș, primii vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Gh. Marussi, locțiitor al secretarului Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Cu acest prilej au fost distinși cu titlul de „Erou al Muncii Socialiste” minierul Iuliu Haidu, mecanicul de locomotivă Ștefan N. Lungu, șeful de brigadă de tractoare Vasile Voichița, maestrul crescător de vaci Constantin Adochiței, strungarul în fier Constantin B. Vasilache.

De asemenea s-au conferit diferite ordine unor generali și ofițeri, unor academicieni și oameni de știință și artă și unor activiști din aparatul de stat și de partid, pentru merite deosebite în prosperarea Republicii Populare Romîne.

După înmînarea ordinelor celor decorați, tovarășul dr. Petru Groza i-a felicitat urîndu-le noi succese în munca pentru binele patriei. (Agerpres);

Demonstrația oamenilor muncii din Valea Jiului cu prilejul zilei de 23 August

La ora 10 apar la tribună tovarășii S. Momie, secretar al Comitetului regional de partid, P. Furdul, prim secretar al Comitetului raional de partid, N. Schwartz, locțiitorul ministrului Industriei Cărbunelui, fruntași de seamă ai întrecerii socialiste, reprezentanți ai vieții locale.

Incepe mitingul. Răsună solemn Imnurile de Stat ale Republicii Populare Române și Uniunii Sovietice.

În numele Comitetului raional de partid, tov. Iosif Ledrer, secretar al Comitetului raional de partid, salută pe participanți și-i felicită cu prilejul marelui sărbători a eliberării poporului nostru. Ia apoi cuvântul tov. Traian Jurca, membru în Comitetul executiv al sfatului popular raional, care într-o scurtă cuvântare evocă marelui act de la 23 August 1944 și vorbește despre mărețele transformări care au avut loc în viața poporului nostru în decursul gloriosului deceniu.

Prin însuflețite urale și nesfârșite aplauze, miile de participanți își manifestă dragostea fierbinte față de marea Uniune Sovietică eliberatoare și față de minunatul popor sovietic care ne ajută să ne construim o viață nouă, față de Partidul Muncitoresc Român, conducătorul poporului nostru în lupta pentru pace și socialism, față de guvernul Republicii Populare Române.

★

Incepe demonstrația oamenilor muncii.

În acordurile fanfarelor, prin fața tribunei se revarsă mii de oameni ai muncii din toate localitățile Văii Jiului. În primele rânduri, în strălucitoarele lor uniforme, cu piepturile acoperite de decorații, purtând drapele și tablourile conducătorilor iubiți trec minerii.

Cu angajamentele îndeplinite

Cu fruntea sus pășesc minerii din Uricani, colectiv fruntaș în întrecere pe întreaga Valea Jiului. În întrecerea ce s-a desfășurat în cinstea zilei de 23 August, colectivul minei Uricani a obținut remarcabile succese în producție. Încheind luna iulie cu o depășire de plan la cărbune de 10,2 la sută, minerii din Uricani și-au dezvoltat realizările în perioada 1-22 august, obținând o depășire de plan de 15 la sută.

La demonstrație, minerii din Uricani sînt reprezentați de un grup de minerii și tehnicieni fruntași în muncă. Printre ei se află brigadierii Silviu Iovan, Iosif Podbeusek, Alexandru Eisler, Ioan Reacsak — decorați cu Ordinul Muncii —, ale căror brigăzi au întîmpinat ziua de 23 August cu depășiri de norme de 50-92 la sută.

Un grafic purtat pe brațe de minerii oglindește succesele colectivului minei Petrila. Trecînd prin fața tribunei minerii din Petrila raportează partidului și guvernului că angajamentul de a îndeplini planul la căr-

23 August. Încă de la primă tre-săltare a zorilor pe întreaga întindere a patriei oamenii muncii s-au trezit încercați de o bucurie mărețată, strînsă vreme de zece ani ca-ntr-un ăgure al încrederii în victoria cauzei spre care îi conduce partidul — cauza socialismului.

În Valea Jiului parcă și natura a ținut să se alătore entuziasmului oamenilor, revărsînd razele vesele ale soarelui peste orașele și satele ei, cu casele năpădite de steaguri purpurii și tricolore, de lozinci și chipuri de conducători dragi. De către îndepărtatul Uricani, dinspre Lupeniul plin de freamăt, de la Vulcanul întinerit sau dirza Aninoasă, vin cu trenul delegații minerilor ca

bune în proporție de 101 la sută a fost depășit. Luna trecută minerii din Petrila au extras cu 2,7 la sută mai mult cărbune decît aveau planificat, iar în această lună și-au depășit planul cu 7,9 la sută. În coloanele minerilor din Petrila se află membrii brigăzii tov. Iuliu Haidu care a fost distins recent cu titlul de Erou al Muncii Socialiste. Aplicînd metoda graficului ciclic minerii din această brigadă și-au depășit zilnic sarcinile de plan cu 70-90 la sută depășindu-și angajamentele luate în întrecere.

Că și-au îndeplinit cu cinste angajamentele, raportează și minerii din Aninoasa. În lunile iulie și august harnicii minerii din Aninoasa au dat patriei cu 6,7 la sută mai mult cărbune decît prevedeau sarcinile de plan. Pe pieptul a zeci de minerii din Aninoasa strălucesc ordine și medații. Mihai Tucaciuc, Ioan Tătaru, Nicolae Macavei, Ștefan Aruș, inginerul Pompiliu Merfu, directorul minei, au fost distinși cu Ordinul Muncii cu prilejul Zilei minerului.

Alte delegații de minerii raportează despre succesele obținute în bătălia sporirii producției de cărbune. Graficul purtat de minerii din Lupeni arată îndeplinirea planului pe luna august în proporție de 103 la sută. Angajamentul de a spori producția de cărbune cu 4 la sută față de trimestrul II a fost îndeplinit cu cinste: producția de cărbune a minei Lupeni a crescut în intervalul 1 iulie-22 august cu peste 16 la sută.

Anul acesta întrecerea socialistă în cinstea glorioasei aniversări a eliberării patriei noastre s-a desfășurat sub semnul unui puternic avînt patriotic la toate minele din Valea Jiului. Îndeplinirea planului la producția de cărbune pe întregul nostru bazin carbonifer în proporție de 101,19 la sută în luna iulie, și 101,6 la sută în luna august, este o dovadă grăitoare a avîntului întrecerii socialiste

să demonstreze alături de oamenii muncii din Petroșani și alături de rîndurile lungi ale celor din Petrila și Lonea.

În piața din centrul orașului Petroșani încă înainte de începerea mitingului s-a strîns o mulțime de oameni. Printre ei poți vedea minerii, constructorii, metalurgiștii, oameni ai muncii din comerțul de stat. Piața însoțită este năpădită de o pădure de steaguri roșii și tricolore. Deodată piața parcă s-a luminat mai mult: dintr-o parte a ei au apărut studenții Institutului de Mine, îmbrăcați în uniforme albe. Rînd pe rînd apar noi coloane. Piața orașului devine neîncăpătoare.

și, totodată, o mărturie a fierbinte recunoștințe pe care minerii o poartă mării Uniunii Sovietice — eliberatoarea și sprijinitoarea noastră.

Prin fața tribunei trec coloanele multor colective harnice. Trec mecanicii și fochiștii de la depoul C.F.R. Petroșani care și-au îndeplinit și depășit toate angajamentele. Cea mai de seamă realizare a acestui colectiv este însă economisirea de combustibil și lubrefianți în valoare de peste o jumătate de milion lei. Trec muncitorii și tehnicienii de la Uzina de reparat utilaj minier, trec harnicii muncitori constructorii. Fiecare colectiv are realizări frumoase pentru că în marea întrecere ce s-a desfășurat în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre fiecare om al muncii s-a străduit să aducă contribuții cît mai de seamă la înflorirea patriei, la apărarea păcii.

Recunoștință fierbinte mării Uniunii Sovietice

Demonstrația oglindește cu vigoare viața nouă pe care oamenii muncii și-o clădesc prin muncă entuziasată. La marea sărbătoare a eliberării ei își manifestă bucuria de a trăi anii luminoși ce au urmat lui 23 August 1944, ani de muncă și luptă îndîrjită pentru ștergerea urmelor nefaste ale stăpînirii burghezo-mosierești, pentru construirea unei vieți noi. Bilanțul celor zece ani e măreț. Minele s-au dezvoltat, au devenit moderne, iar numărul lor s-a dublat față de cel din 1944. Orașele Văii Jiului cresc și înfloresc. Peste tot clocotește elanul muncii creatoare, elan de muncă de care numai un popor liber poate fi stăpînit. Dar mai puternic, mai viguros au crescut în acești ani oamenii.

Ce erău Ioan Reisz sau Cornel Ceaușă înainte de a fi eliberați de ostașii

sovietici? Erău robi la patronii siliți să muncească în condiții grele pentru îmbuibarea capitaliștilor hrăpăreți. Iată-i acum, pășind mîndri prin fața tribunei. Fețele lor, pe care anii au lăsat cute adînci, strălucesc de bucurie. La bătrînețe le-a fost dat să trăiască adevărata viață. Pe piepturile lor sînt prinse Ordinul Muncii, Medalia Muncii, insigna de miner fruntaș — semn că munca lor se bucură azi de o înaltă prețuire. În rînd cu ei manifestează minerul Ioan Maczanga, tehnicianul Eugen Cșaszar, fruntașii întrecerii Gheorghe Croitoru, Ștefan Mihai. Toți poartă pe piepturile lor Ordinul sau Medalia Muncii și fiecare dintre ei, tînăr sau vîrstnic, au trăit în acești ani schimbări adînci.

Oamenii muncii știu că tot ce au mîi bun și mai frumos în viață, tot ce se înfăptuiește pentru fericirea lor, n-ar fi fost posibil fără istoricul act de la 23 August 1944, fără eliberarea țării de către Armata Sovietică. Tocmai de aceea toți cei ce au venit la sărbătorirea marelui aniversări și-au manifestat cu căldură dragostea și recunoștința fierbinte față de poporul sovietic eliberator.

Iată un grup de tineri minerii, îmbrăcați în salopete. Altădată ei ar fi muncit în mină cu ărnăcopul, cu rîzna, în condiții grele. Ei au învățat meseria minerului în abataje și galerii în care funcționează mașini și utilaje moderne, multe dintre ele trimise nouă de oamenii sovietici. În semn de recunoștință pentru ajutorul acordat, tinerii minerii au venit la demonstrație purtînd pe umeri perforatoare sovietice. Zeci și zeci de oameni ai muncii purtau pe brațe tablourile cu chipurile tovarășilor G. M. Malenkov, N. S. Hrușcirov și ale altor conducători ai P.C.U.S. și ai Statului Sovietic. Zeci și zeci de minerii, muncitori, studenți, intelectuali purtau cu dragoste pîncarte pe care eră scris: Recunoștință fierbinte Uniunii Sovietice, marea noastră prietenă și eliberatoare! Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică!

Pentru bunăstarea celor ce muncesc

Prin fața tribunei pășesc plini de mîndrie harnicii muncitori constructorii din Valea Jiului. Zi de zi, ei înalță noi locuințe muncitorești, noi instituții social-culturale menite să facă viața celor ce muncesc în acest bazin carbonifer mîi frumoasă, mîi plină de bucurii.

Graficul pe care-l poartă constructorii de la întreprinderea 703 con-

(Continuare în pag. 8-a)

Aspecte de la demonstrație

TELEGRAME

Către

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice,
Consiliul de Miniștri al U. R. S. S.
și Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA-KREMLIN

Cu prilejul mării sărbători naționale a poporului român, cea de a 10-a aniversare a eliberării României, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, guvernul Republicii Populare Române și Prezidiul Mării Adunări Naționale a R.P.R. vă trimit, dragi tovarăși, un călduros salut, mărturie a dragostei și recunoștinței pe care poporul român le poartă marelui popor sovietic, gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului U.R.S.S. și Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Poporul nostru nu va uita niciodată că eliberarea României de către armata mării Țări a Socialismului i-a dat posibilitatea să doboare dictatura fascistă, să-și cucerească pentru prima dată în istoria sa libertatea și alevărata independență națională, să construiască o viață nouă în patria sa. Niciodată nu se va șterge din amintirea poporului nostru jertfa nobilă a ostașilor și ofițerilor sovietici, care și-au dat viața pentru eliberarea patriei noastre.

Ca lumina ochilor va apăra poporul român prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică — bunul său cel mai de preț — garanția trainică a viitorului fericit, socialist al patriei sale, chezașia independenței și suveranității sale naționale.

Relațiile de strânsă prietenie dintre U.R.S.S. și R.P.R., ajutorul multilateral pe care Uniunea Sovietică îl acordă țării noastre constituie o pildă vie de internaționalism proletar și de colaborare frățească între popoare libere.

Poporul nostru, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, călăuzit de nemuritoare învățătură marxist-leninistă, de experiența gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pășește cu încredere înainte spre un viitor luminos și fericit. El își manifestă hotărârea de a duce până la capăt opera de construire a socialismului, de a contribui tot mai activ la întărirea puternicului lagăr al păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, la apărarea păcii în lume

Trăiască marea Uniune Sovietică — bastionul păcii și libertății popoarelor!

Slavă marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice!

Trăiască în veci prietenia de nezdruccinat și colaborarea frățească dintre poporul român și marele popor sovietic!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român
Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române
Prezidiul Mării Adunări Naționale
a Republicii Populare Române

Președintelui Prezidiului Mării Adunări Naționale
a Republicii Populare Române,
tovarășului **PETRU GROZA**

București

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a zilei eliberării vă rog, tovarășe președinte, să primiți din partea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și din partea mea călduroase felicitări și urări de noi succese poporului prieten român în munca lui pașnică constructivă, pentru întărirea statului democrat-popular român.

K. VOROȘILOV

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române,
tovarășului **GH. GHEORGHIU-DEJ**

București

La a 10-a aniversare a sărbătorii naționale — ziua eliberării — vă rog pe dvs., tovarășe președinte, și guvernul Republicii Populare Române să primiți felicitările mele cordiale. Urez poporului român prieten noi succese în eforturile lui creatoare îndreptate spre dezvoltarea pașnică și înflorirea Republicii Populare Române.

Întărească-se prietenia frățească de nezdruccinat dintre popoarele noastre.

G. MALENKOV

Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Române,
tovarășului **S. BUGHICI**

București

Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Române — cea de a 10-a aniversare a zilei eliberării — primiți, tovarășe ministru, felicitările mele cordiale.

Vă rog să primiți de asemenea urările mele de dezvoltare și întărire continuă a prieteniei frățești și a colaborării între Republica Populară Română și Uniunea Sovietică — pentru binele popoarelor noastre și în interesul asigurării păcii trainice și securității internaționale.

V. MOLOTOV

Demonstrația oamenilor muncii din Valea Jiului
cu prilejul zilei de 23 August

(Urmare din pag. 7-a)

strucții Petrila oglindește faptul că ei au clădit pînă acum peste 600 apartamente pentru mineri, un club, cantină, baie, etc. În coloană, alături de constructorii din Petrila se află constructorii Iosif Lokmaier, Iosif Vereș, Iosif Șilimon, Constantin Moraru, Alexandru György și alții de la celelalte întreprinderi de construcții din Valea Jiului care au adus contribuții prețioase la lupta pentru transformarea localităților Văii Jiului în frumoase așezări miniere. În anii puterii populare, în Valea Jiului, harnicii constructori au înălțat blocuri noi cu peste 2000 apartamente, numeroase cămine muncitorești, Institutul de mine din Petroșani, Școala medie tehnică de cărbune din Lupeni, numeroase școli de calificare, cluburi, magazine, fabrici de piine, etc.

După constructorii urmează coloana oamenilor muncii din domeniul sanitar. În acești ani, au fost obținute succese însemnate în lupta pentru apărarea sănătății oamenilor muncii. În Valea Jiului au fost înființate noi instituții sanitare printre care 11 dispensare de întreprindere, 6 posturi subterane de prim ajutor, 3 secții de spital și 3 policlinici de copii, 2 maternități, 1 centru de combatere a gusei, 6 puncte de transfuzie a sîngelui și altele. În urmă cu 10 ani, în raionul nostru nu existau decît 16 instituții sanitare deservite de 40 medici. Acum în Valea Jiului funcționează 78 instituții sanitare deservite de peste 120 medici.

Prin fața tribunei trec apoi lucrătorii din comerțul socialist și muncitorii din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum. În prezent, în Valea Jiului există 190 magazine alimentare și industriale, 56 restaurante, bufete, cofetării și alte unități. În prima jumătate a acestui an s-au distribuit oamenilor muncii din Valea Jiului, prin unitățile O.C.L. mărfuri în valoare de peste 92 milioane lei.

Muncitorii de la întreprinderea de industrie locală „6 August” traducînd în viață hotărârile plenarei a C.C. al P.M.R. din august 1953, au produs cantități însemnate de bunuri de larg consum pentru oamenii muncii. Numai în anul curent ei au produs 250 garnituri de mobilă, 800 buc. găleți, 252 buc, cazane de rufe, etc.

Defilează studenții
și slujitorii culturii

Primiți cu aplauze prelungite, trec prin fața tribunei oficiale studenții Institutului de mine „Gh. Gheorghiu-Dej” din Petroșani. Acești viitori ingineri, cu fețele pline de voieșie, își exprimă dragostea și recunoștința lor față de glorioasa Armată Sovietică eliberatoare, față de regimul democrat-popular care le asigură condiții de învățătură nemaîntîlnite în trecut. În rîndurile studenților defilează numeroși foști mineri. Iată-l pe studentul Petru Gaftiniuc. Acum un an pe Petru Gaftiniuc îl întîlneai în adîncurile minei Uricani.

În cei 10 ani de viață nouă, învățămintul a devenit un bun al poporului. În Valea Jiului — unde în trecut existau numai cîteva școli — funcționează în prezent 24 școli de 4 ani, 14 școli de 7 ani, 5 școli de 10 ani și o Școală medie tehnică de cărbune la Lupeni.

Cu pași vioi, cu inimile pline de bucurie trec prin fața tribunei și slujitorii culturii, învățători și profesori, artiști ai Teatrului de Stat din Petroșani și alți intelectuali slujitori ai poporului. În coloană se află învățătorii și profesorii fruntași Dumitru Cocor, Ana Hăsti, Ștefan Bende, actorii Costel Rădulescu, laureat al Pre-

miului de Stat, Gheorghe Iordănescu, decorat cu Medalia Muncii și alții.

Trec sportivii

Demonstrația de 23 August a oamenilor muncii din Valea Jiului este încheiată de coloana sportivilor. În sunetele marșului trec sportivii colectivelor din Valea Jiului, la a căror dispoziție stau zeci de baze sportive construite în anii puterii populare. Grupurile de sportivi purtînd diferite materiale sportive, simbolizează dezvoltarea pe care au luat-o în raionul nostru majoritatea ramurilor sportive.

Pentru pace, pentru viață

Poporul român, care în cei zece ani a luptat neobosit pentru construirea vieții noi, a depus, alături de popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, eforturi susținute pentru menținerea păcii.

„Vom munci și vom lupta, pacea o vom apăra!” Iată una din zecile de lozinci pe care mulțimea de manifestanți o scanda cu înflăcărare. Oamenilor muncii din bazinul carbonifer al Văii Jiului le este scumpă pacea. Cei zece ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre, au fost ani de mărețe transformări pentru fiecare om din Valea Jiului. Minerii și toți muncitorii Văii Jiului s-au convins că toate transformările petrecute aici și în întreaga țară au fost posibile pentru că poporul nostru a trăit în pace, pentru că ei n-au mai dat cărbune pentru fabricarea de arme, ci pentru creșterea bunăstării materiale și culturale a poporului.

Un grup de copii se apropie de tribună. Fiecare din ei ține în mînă simbolul păcii — cite un porumbel alb. Privirile mulțimii s-au îndreptat spre ei, așteptînd momentul cînd porumbelii își vor lua zborul. Iată-i, se înalță sprinteni, înaintează vioi prin aerul curat și cald al dimineții. De lîngă tribună un grup de participanți scandează o lozincă a păcii. Aplauzele mulțimii acoperă acest moment emoționant.

Trece coloana oamenilor muncii de la mina Lupeni. În mijlocul coloanei pășește mîndru un tînăr îmbrăcat într-o bluză albastră. Este un tînăr coreean care învață la Școala medie tehnică de cărbune din Lupeni. El manifestează alături de tînărul român, maghiar, german, polonez pentru fericirea tineretului nostru, pentru pace.

Participanții la demonstrație își manifestă cu însuflețire solidaritatea cu eroicul popor coreean, care a demonstrat întregii lumi voința sa neclintită de luptă pentru pace și independență națională, împotriva agresorilor imperialiști.

La 23 August, oamenii muncii din Valea Jiului au făcut bilanțul victoriilor obținute de forțele păcii din întreaga lume. Ei au salutat cu deosebită satisfacție încetarea focului în Indochina. Încetarea războiului va da putință popoarelor din această parte a globului pămîntesc să-și aleagă singure modul de viață dorit. Aceasta constituie o mare victorie a forțelor păcii.

Minerii și toți oamenii muncii din Valea Jiului au manifestat, cu prilejul zilei de 23 August, pentru asigurarea păcii în continentul european, împotriva militarismului german.

★

Demonstrația cu prilejul zilei de 23 August a prilejuit o puternică manifestare a voinței oamenilor muncii din Valea Jiului de a lupta cu și mai multă hotărîre, strîns uniți în jurul partidului și guvernului, pentru pace și socialism — a constituit o puternică manifestare a dragostei față de marea noastră eliberatoare, Uniunea Sovietică.